

ÉÉN WERELD

Nieuwsbrief van de Wereld Federalisten Beweging Nederland

WFBN, Laan van Nieuw Oost-Indië 252, 2593 CD Den Haag

IN DEZE NIEUWSBRIEF:

Pag.

- 2) Van de Voorzitter, Mensenrechten in de islamitische wereld
- 3) Openbare lezingen werkgroep Wereldrechtsorde, Johanna Steylen
- 4) Stichting "Gered Gereedschap", Johanna Steylen
- 5) Boekbespreking "Welvaart zonder groei", Jan Willem Leenhoff
- 6) Rechtsstaat in gevaar (vervolg 4), Luuk van Dinter
- 8) Boekbespreking "Die UNO", Peter Davidse
- 10) Tekenen van de tijd, Wouter ter Heide
Wij gedenken Jan Glissenaar, Johanna Steylen
- 11) Lezen aan de stamtafel, Ben Cornelissen
- 12) Agenda
Colofon

Van de voorzitter.

Mensenrechten in de islamitische wereld.

De afgelopen maanden hebben laten zien dat ook de bevolking van Arabische landen de ondemocratische autoritaire regimes weg willen hebben. In een aantal van deze dictaturen, zoals Libië en Syrië, blijkt hoe extreem gewelddadig een dictator kan zijn in het vast houden aan de privileges van de macht. De revolutionairen willen heel gewone zaken, zoals werk en inkomen, de vrijheid om openlijk te mogen zeggen wat je denkt en vindt, kiesrecht en participeren in de besluitvorming. Ze willen niet steeds opnieuw geregeerd worden door dezelfde families. Niet leven in de angst van een dictatuur. Zaken die wij in het westen als vanzelfsprekende verworvenheden beschouwen. Net als de vrijheid van religie. Op het plein van de vrijheid in Cairo-Tahir plein – demonstreerden christenen en moslims gebroederlijk samen, dat was wereld nieuws. De Arabische lente geeft hoop.

Net zoals wij in Europa nee zeggen tegen fascisme en dictatuur, begint dit ook in Arabische regio door te In Europa herinneren we ons de autoritaire regimes: Hitler, Mussolini, Franco, de Griekse kolonels. Onze democratische rechtsstaat is een waarborg tegen het opnieuw

opduiken van dit gevaar. Maar een 100% garantie biedt dat niet. De rechtsstaat is zo sterk als de waakzaamheid van haar burgers en gezagsdragers haar maken. Echte democratie is ook meer dan regelmatig naar de stembus of simpelweg stemmen tellen voor een meerderheid. Democratie is respect voor minderheden en voortdurend in gesprek gaan en blijven om beleid te krijgen dat in het algemeen belang is.

De uitdaging voor de Arabische wereld is de fundamentele verandering die in gang is gezet ook te verankeren in een blijvende vernieuwing. Het is relatief gemakkelijk te zeggen: dit willen we niet. Het is moeilijker om te articuleren wat er dan voor in de plaats moet komen en dit ook daadwerkelijk te organiseren.

Respect voor mensenrechten biedt een individu bescherming tegen autoritaire regimes. Vandaar dat ook moslims in de Arabische wereld zich op de universele verklaring van de rechten van de mens beroepen. Kennis van het vrijere en welvarender westerse leven, slechte omstandigheden met weinig toekomstperspectief voor de jongeren geholpen door de nieuwe sociale media brengt een massale roep om verbetering. En terecht. Laten we solidair zijn met onze medewereldburgers zodat de nieuwe politieke en sociale verhoudingen zich om gaan zetten in nieuwe gemeenschapsstructuren.

Verder een correctie, in de vorige column sprak ik over de wereldberoemde Geert Wilders, dit had moeten zijn: de wereldbekende Geert Wilders. Ik wilde geen waardeoordeel uitspreken.

Peter Davidse, voorzitter WFBN.

Wereld Federalisten Beweging Nederland

*) Op Zaterdag **3 September 2011** spreekt **Dion van den Berg** over het werk, activiteiten van **IKV / Pax Christi**. In zijn presentatie komen de volgende aandachtspunten aan bod :

- De huidige werkwijze en aanpak van het IKV, zowel nationaal als internationaal. Wat zijn de resultaten, vnl. in de crisisgebieden, die behaald kunnen worden?
- Is het werk van IKV / Pax Christi in de loop van de tijd problematischer geworden?
- Is het mogelijk om altijd neutraal / objectief te zijn; geeft de Christelijke overtuiging een meerwaarde in behaalde resultaten?
- Op welke wijze worden de buitenlandse medewerkers opgeleid?
- Na jarenlange ervaring , wat is jullie advies voor N.G.O.'s om te werken aan peace preventie?
- Hoe ziet de toekomst eruit ?

Kortom, vele vragen zullen ook bij de aanwezigen leven dus beloofd het een boeiende interessante bijeenkomst te worden.

*) Zaterdag **22 Oktober 2011** zal **Abraham de Kruijf** een inleiding houden over **Ecocratie**:

Abraham heeft in 1994 een bijzonder boek op de markt gebracht - *Ecocratie op weg naar waarde-vol op-organiseren* -

Ruim veertig personen en organisaties hebben met hun visie en beschrijving van praktijksituaties aan dit boek bijgedragen. Zoals Michael Gorbatsjov, Henry Mentink, Michiel van Walt van Praag, Gerard Endenburg, Abraham de Kruijf, Marianne Deauvellier, de Volkskrant, De kleine Aarde, Peter Siebbeles, Ane Sijsma, Gerrit Huizer, Juriaan Kamp en nog vele anderen.

Inleiding deel 2 begint met*De beste weg om de wereld te veranderen begint altijd opnieuw in je eigen hart*

Nadien is het leven van Abraham door nieuwe ervaringen verrijkt met eigentijdse inzichten en daar wil hij graag met ons over komen spreken. Een onderwerp om naar uit te kijken, mis deze bijeenkomst niet.

Zaterdag **3 December 2011** - **openbare bijeenkomst**: Onderwerp en spreker wordt nader bekend gemaakt.

In Augustus ontvangt u een officiële uitnodiging van deze drie bijeenkomsten. Deze zullen worden gehouden in het COS-gebouw (Centrum voor Ontwikkelings Samenwerking) Telingstraat 2 te Utrecht. Welkom vanaf 13.00 uur - aanvang programma 13.45 uur

Informatie : Johanna Steijlen e.mail : johannasteijlen@live.nl - tel. 0313-619600

Stichting – Gered Gereedschap - voorbeeld van federatieve samenwerking

Gered Gereedschap – probeert van de wereld een plek te maken waarin iedereen de mogelijkheid heeft zich te ontwikkelen en waar iedereen vrij is van oorlog en conflict. Een wereld waarin ook benadeelde mensen de kans krijgen vaardigheden te leren, een zelfstandig bestaan op te bouwen ten behoeve van de eigen familie vooruitgang en de opbouw van het eigen land te ondersteunen.

Gered Gereedschap verzamelt landelijk gebruikt gereedschap in en op speciale werkplaatsen wordt, voornamelijk door vrijwilligers, dit gereedschap weer gebruiksklaar gemaakt om naar speciale projecten in de wereld te versturen. Een korte impressie volgt van twee landen waar –GG- probeert haar doelstelling tot realiteit te laten komen.

Bolivia : - Zeecontainer vol gereedschap naar Bolivia -- Bolivia is één van de armste landen van Latijns-Amerika. Een groeiend gedeelte van de bevolking waaronder steeds meer jongeren, verdient geld met straathandel, schoenen poetsen, loten verkopen, taxiritjes en cocaïneproductie. Om deze trend tegen te gaan en de jongeren een vak te leren, stuurt Gered Gereedschap een zeecontainer vol gereedschap naar zes scholen in het land. Een aantal reguliere middelbare scholen zit verlegen om gereedschap zodat ze ook technische vakken kunnen aanbieden. Eén van deze scholen gaan hun curriculum uitbreiden met basisopleidingen in hout- en metaalbewerking en autotechniek.

In zone Villa Sebastian in het zuiden van Cochabamba is in 1993 een lager- en middelbare school opgericht. Door de voortdurende bevolkingsgroei in dit gebied en het feit dat veel jongeren vroegtijdig van school gaan of na school geen werk kunnen vinden is het noodzakelijk volgens een woordvoerder dat ook praktische vakken aan jongeren worden aangeboden. Met 26 docenten leidt deze school op dit moment 687 leerlingen op. Het aangeboden gereedschap is

dan ook meer dan welkom. Op een andere middelbare school is een groot probleem ontstaan. Omdat de ouders het schoolgeld niet meer kunnen betalen, kan de school haar gereedschapmagazijn niet meer aanvullen.

In een ander gebied van Bolivia biedt het Proyecto Integral Moto Mendez technisch onderwijs aan jonge mensen uit achterstandsituaties, straatjongeren, alleenstaande moeders etc.. Zij leiden niet alleen op maar helpen afgestudeerden ook om een eigen bedrijfje op te richten.

Met het verstrekken van gereedschap zijn we er nog niet. Om dit gereedschap op de juiste plek in Bolivia te krijgen, worden verscheepingskosten gemaakt. Gered Gereedschap – is hard op zoek naar meer sponsors. Het gereedschap voor Bolivia wordt deels in vrolijk beschilderde kisten verscheept en zijn door kinderen uit Den Haag en Amersfoort voorzien van een leuke print.

Liberia : Eind 2009 is Gered Gereedschap – acht projecten in Liberia aangegaan. Projecten van organisaties die werken aan de wederopbouw van Liberia door zorg te dragen voor een betere scholing. De organisaties hebben aandacht voor de grote groep mensen die door de langdurige burgeroorlog ontheemd is geraakt. Zij kunnen deze praktische hulp gebruiken om hun leven weer op te bouwen - - letterlijk en figuurlijk het gereedschap in handen hebben !

Zodra de zeecontainer de haven van Liberia bereikt, is het de taak van de betrokken organisaties om het gereedschap op de juiste plekken te krijgen. Bij aankomst in de haven is de inhoud van de container nog eigendom van de regering maar de overheid is in deze zeer behulpzaam zodat de overdracht van het gereedschap soepel verloopt. Een woordvoerder van deze Liberiaanse projecten maakt duidelijk dat organisaties als - Gered Gereedschap - een belangrijke schakel zijn in het opleiden van het Afrikaanse volk naar zelfstandigheid . Door gebruik te maken van

eigen creativiteit, inventiviteit – wordt het oerbeeld van het Afrikaanse volk versterkt de waardigheid van de Afrikaanse mens gewaarborgd. Dit grootscheepse actieplan laat ons begrijpen dat door mede-menselijke solidariteit, **federaliseren op mondiaal niveau**, een natuurlijke behoefte, een natuurlijk proces is van mensen die de nood en het lijden van hun medemensen diep begrijpen maar ook de kracht hebben om deze groepen mensen te bemoedigen en praktisch te ondersteunen.

Bent u geïnteresseerd ? Vraag informatie aan : Stichting Gered Gereedschap, postbus 3767, 1001 AN Amsterdam en vindt u een donatie toepasselijk om de vracht per zeecontainers financieel te ondersteunen ? - giro 70020 o.v.v. Bolivia of doneer gereedschap bij een van de inzamelpunten onder andere bij elke praxisvestiging.

Onder uw aandacht gebracht door - Johanna Steijlen -

“Welvaart zonder groei. Economie voor een eindige planeet. “

Tim Jackson beschrijft op unieke wijze hoe de huidige structuren van productie en consumptie een maatschappij hebben gecreëerd die verslaafd is aan onduurzame groei, en waarin tegelijk de kwaliteit van leven niet of nauwelijks meer toeneemt. Hij biedt ook diep doordachte en inspirerende perspectieven hoe deze 'lock in' kan worden doorbroken. In ons najagen van het goede leven vandaag tasten we het fundament van ons welzijn morgen aan. Steeds nieuwe materiële consumptie is een voorwaarde geworden om ons maatschappelijk te ontplooien. We worden er echter niet gelukkiger van. We verliezen ieder perspectief op een blijvende en

gedeelde welvaart. De auteur stelt de noodzaak van economische groei ter discussie én wat het betekent welvarend te zijn. Hij biedt wereldburgers alternatieven om vol aan het leven deel te nemen zonder een beroep te hoeven doen op een onhoudbare accumulatie van materiële dingen. Hij biedt ons perspectief op een transitie naar een ecologisch gebaseerde macro-economie, een verzoening van een goed leven met een eindige planeet. 258 bladz. **ISBN 978 90 6224 494 2** Uitg. Jan van Arkel 2010 14,95 euro.

Gelezen door J.W. van Leenhoff, lid van de WFBN

Fundament Rechtsstaat gevaarlijk aangetast (4de vervolg):

In dit 4de vervolg worden elementen beschreven, die voor de bezoekers van de themadag van de WRO op 16 april jl. in het COS en/of de themamiddag Wereldburger-paspoort op 26 mei jl., bekend voor zullen komen.

Ook hier mag niet onvermeld blijven dat een van de “architecten” (= mijn broeder in de strijd) van de juridische procedures inzake de aantasting van de Rechtsstaat op 23 mei jl. plotsklaps door 4 politieagenten uit zijn woning gehaald werd en zonder wettelijke grondslag voor een half jaar opgesloten werd in een gesloten afdeling van een psychiatrisch ziekenhuis in Oosterhout.

Het gevaar was en is nog steeds aanwezig dat ook ik op basis van in deze artikelenreeks geopperde denkbeelden als “geestesziek” in een variant op de Sovjet Siberische “Goelag Archipel” opgesloten zal worden.

Voor U als waarde lezer(es), de verschrikkingen van de Tweede Wereldoorlog meegemaakt hebbende en de hele “Dat Nooit Meer”-beweging en het ontstaan der VN en het federalisme, zal het wellicht schokkend zijn, dat anno 2011 Nederland zover afgezakt is, dat de psychiatrische instelling gebruikt wordt om mensen met voor de Staat der Nederlanden ongewenste denkbeelden te elimineren.

Hemel en aarde is sinds 23 mei bewogen om de opsluiting (de juridische term is “wederrechtelijke vrijheidsberoving”) van René Vissers ongedaan te maken. Daar ga ik hier geen verslag van doen, aangezien alles uitvoerig beschreven wordt op de website www.ikclaimmijnnaam.nl . Hier volstaat het te vermelden dat even abrupt als zijn opsluiting op 23 mei René Vissers op donderdagavond 16 juni ineens zonder opgaaf van reden weer vrijgelaten is.

1) In het Lentenummer belichtte ik al een soortgelijk griezelig fenomeen dat 11 februari jl. in Den Haag in totaal 12 burgers gearresteerd werden wegens overtreding van een samenscholingsverbod, wat achteraf helemaal niet bleek te zijn uitgevaardigd. De rechtszaak hierover is nog steeds gaande en wordt

bemoeilijkt door het gegeven dat de Haagse rechtbank oordelen moet over Haagse politiemensen en ambtenaren van het Ministerie van Justitie. De schijn van partijdigheid van de rechtbank, waarover ook weer de schaduw van de pedofiele Secretaris Generaal Joris Demmink op het Ministerie van Justitie valt, leidde al tot 2 wrakingen van de rechtbank en 1 wraking van de ook weer Haagse Wrakingskamer van diezelfde rechtbank. Het is ondoenlijk hierover in juridische details te treden, maar de kwestie kan het best samengevat worden met de conclusie: *de slager keurt zijn eigen vlees*.

2) Over het item, de juridisch omstreden positie van hare Majesteit, koningin Beatrix, gaat de rest van dit artikel.

Ik veroorloof me daarbij een zijsprongetje, geïnspireerd door haar aanwezigheid op de recentelijk in het Zwitserse Sankt Moritz gehouden Bilderbergconferentie, waarover het Tweede Kamerlid Harry van Bommel (SP) opnieuw Kamervragen heeft gesteld, maar tegelijk publiekelijk op zijn weblog heeft toegegeven dat het vermoedelijk weinig uit zal halen, omdat geen enkele andere politieke partij het aandurft kritiek te uiten op de aanwezigheid van Beatrix en een der ministers (dit maal Uri Rosenthal, Minister van Buitenlandse Zaken) op deze met geheimzinnigheid omgeven conferentie.

Ik memoreerde in het Winternummer al de laakbare juridische constructie om iedere aangifte van de geboorte van een kind via een Geboortecertificaat te koppelen aan de juridische entiteit Natuurlijk Persoon.

Een verzoek op de Wet Openbaarheid van Bestuur om het mechanisme hierachter inzichtelijk te maken, wordt door het Ministerie van Justitie (en dus zijn we weer bij dat ministerie waar de hoogste ambtenaar Joris Demmink... etc. etc.) afgewezen met als argument dat daarover geen documenten bestaan.

Mijn binnendoortje via een Bezwaarprocedure tegen een aanslag voor de Wegenbelasting lijkt

een goede greep te gaan worden. De rechtbank van Breda (die natuurlijk in haar ambtseed trouw heeft moeten zweren aan Beatrix) heeft mijn Beroepschrift geaccepteerd en mij in de gelegenheid gesteld die met zoveel argumenten toe te lichten als ik maar wenselijk acht (en dat wordt natuurlijk het hele scala, waarover het in deze vervolgserie gaat). Naar verwachting zal de zitting ergens gedurende de zomer plaats zal vinden.

Het Ministerie van Financiën heeft inmiddels, na aanvankelijk het WOB verzoek buiten behandeling gesteld te hebben, wegens de nadering van de procedure voor de rechtbank Breda een dik pak papier aangeleverd, waarin men aan geeft hoeveel er de afgelopen tien jaar daadwerkelijk aan de aanleg en het onderhoud voor wegen uitgegeven is. Dat dossier ben ik aan het bestuderen en dient ook als richtlijn voor mijn aanbod aan de Belastingdienst om op vrijwillige basis mee te betalen aan de daadwerkelijk gemaakte kosten voor wegen en onderhoud. Want zoals ik in het Lentenummer al aangaf, is het geenszins de bedoeling om te parasiteren op nuttige maatschappelijke voorzieningen.

De rechtbank Breda zal er niet onder uit kunnen om een oordeel uit te spreken over het onderscheid tussen de soevereine Mens van vlees en bloed enerzijds en de (wel belastingplichtige) Natuurlijk Persoon, die buiten mijn medeweten en zonder mijn uitdrukkelijke toestemming bij mijn geboorte in het leven geroepen is door de Staat.

Dat daarmee het hele belastingstelsel en de belastingplicht op de helling kan komen te staan, verklaart mijns inziens waarom de Staat der Nederlanden desnoods mensen zoals ik "geestesziek" zal pogen te verklaren. Want nu al zingt de presentatie, zoals gegeven bij de werkgroep Wereldrechtsorde in diverse varianten op internet rond en zijn er meer mensen, die ook bezwaar ingediend hebben tegen diverse belastingaanslagen.

Daarom zal ik tot slot nog kort verslag doen van de intimidatie van het Ministerie van Justitie

inzake het vonnis van (helaas alweer...) de Rechtbank Den Haag, die in oktober 2010 over mij vonniste zonder mijn verweerschrift inhoudelijk mee te nemen. Het boetebedrag van de Officier van Justitie werd onveranderd gehandhaafd en uiteraard werd dit vervolgens met de U inmiddels bekende "Capitis Demunitio Maxima" schrijfstijl L A A M VAN DINTER, BOOGSTRAAT 13, 5384 SL HEESCH in een niet ondertekende computerbrief/acceptgiro aan de Natuurlijk Persoon opgelegd. Gevolgd door een eerste en tweede aanmaning plus verhoging van het boetebedrag, omdat de Natuurlijk Persoon niet betaalde. Toen bleef het een tijdje stil, totdat ineens een ambtenaar opdook met een Dwangbevel om een nog veel hoger bedrag binnen 3 dagen te voldoen; anders zou er beslag gelegd worden op banktegoeden en/of "persoonlijke" eigendommen. De arme man begreep er niets van dat hij van doen had met een mens van vlees en bloed. "Wie bent U dan als U niet L A A M VAN DINTER bent?" Mijn uitleg bleef aan dovemansoren gericht.

Maar het Dwangbevel bleek opgesteld door de Officier van Justitie in Leeuwarden (!) en die hanteerde weer een andere schrijfwijze (Lucas Alfonsus Alexander Maria van Dinter = Capitis Demunitio Media) en daarmee is er geen *eensluitende* tenaamstelling op het Dwangbevel en het Deurwaardersexploot om desnoods beslag te leggen.

Resumerend heb ik zowel de Gerechtsdeurwaarder als de Officier van Justitie schriftelijk verzocht uiterlijk binnen 3 weken met een kopie van alle stukken te komen, waaruit een *eensluitende* naam blijkt, zonder welke het Dwangbevel ongeldig wordt. Uiteraard heb ik ook verwezen naar de pedofiel Joris Demmink en diens onbestrafte misdaden. In het herfstnummer meld ik U of ik daarop nog ooit iets gehoord heb; bij het ter drukker gaan van dit artikel is het al 18 dagen doodstil..... ☺

Luuk van Dinter, juridisch adviseur Stralingsarm Nederland en voorzitter van platform De Hoogste Tijd.

'DIE UNO' – boekbespreking

De auteur, Klaus Dieter Wolf, is plaatsvervangend directeur van de Hessische stichting voor vredes- en conflict-onderzoek, en professor internationale betrekkingen aan de technische universiteit Darmstadt. Hij beschrijft het ontstaan en de geschiedenis van de Verenigde Naties (VN). Hij gaat ook in op de nieuwe uitdagingen waarvoor zij zich gesteld ziet. Zonder compleet te zijn noem ik een aantal belangrijke punten uit de tekst.

De schrijver begint met te stellen dat de VN zijn opgericht als een organisatie van staten, met de soevereiniteit van elke lidstaat stevig verankert in het handvest. Er zijn enkele uitzonderingen: de Veiligheidsraad beschikt, als de internationale vrede- en veiligheid bedreigd wordt, over een supranationaal gezag. Ook het internationaal gerechtshof staat boven de staten, mits deze daarvoor tenminste vooraf hun toestemming voor hebben gegeven. De Algemene Vergadering kan wel resoluties aannemen, maar deze zijn een aanbeveling en binden de staten niet. De VN zijn dus zeker geen wereldregering.

Het aantal lidstaten is gegroeid van 51 (1945) via 127 (1970) en 159 (1990) tot 192. Het merendeel van deze staten is niet-democratisch, en het is dus de vraag of de algemene vergadering de meerderheid van de bevolking weerspiegelt.

Op het secretariaat werken 8700 internationale ambtenaren, die uit de gewone huishoudelijke middelen worden betaald. In totaal werken zo'n 53300 personen voor het gehele VN-systeem, inclusief de gespecialiseerde organisaties, de Wereldbank en het IMF. Daarbij komen dan nog de personen die door landen ten behoeve van de VN ingezet worden, zoals militairen voor vredesoperaties.

De eerste decennia van de VN, tot ongeveer 1970, worden gekenmerkt door de koude oorlog en dekolonisatie. Vandaar ook de sterke groei van het aantal lidstaten. Daarna, jaren '70 en begin jaren '80, komt het offensief van de ontwikkelingslanden voor een nieuwe wereldorde. Dit offensief komt vanuit de algemene vergadering, waar de VS haar meerderheid heeft verloren. Belangrijk voor de opkomende macht van de ontwikkelingslanden is de groep van 77 en onderhandelingen in de

UNCTAD. Doel van het offensief is ontwikkelingshulp van de geïndustrialiseerde landen aan de staten van het Zuiden.

De koude oorlog komt ten einde. Dit geeft nieuwe mogelijkheden voor de VN. Vredesoperaties worden weer mogelijk, omdat er niet automatisch meer een blokkade is in de Veiligheidsraad. Ook komen de onderhandelingen over vermindering van de wapenvoorraad weer op gang. Dit resulteert later ook in vermindering van het aantal kernwapens. Dat laatste buiten de VN, onder druk van een evaluatie van het non-proliferatieverdrag.

Er komt een nieuwe discussie over falende staten. Voor menselijke ontwikkeling, ook thema van een nieuw jaarlijks rapport, is internationale ontwikkelingshulp niet voldoende. De vele conflicten in Afrika bijvoorbeeld verstoren de basis van het bestaan van vele honderdduizenden tot miljoenen. Ontwikkelingshulp kan weinig uitrichten als de lokale en nationale overheid zelf samenwerkt met lokale krijgsheren, waardoor bijvoorbeeld het rode kruis geen bescherming krijgt. De openbare orde handhaven, en op grote schaal plunderen, verminken, moorden en verkrachten voorkomen is een basistaak van een soevereine lidstaat. Maar lidstaten falen op dit punt. Het secretariaat van de VN komt met het concept menselijke veiligheid. Het gaat niet om de veiligheid van staten, maar om de veiligheid van de individuele mensen die in de staten leven.

Nog een decennium later komt het concept op van humanitaire interventie: als binnen een soevereine staat op grote schaal mensenrechten geschonden worden, dan kan de Veiligheidsraad besluiten tot ingrijpen. In het handvest is dit expliciet uitgesloten: staten zijn soeverein, er geldt het principe van niet-inmenging. Ook staan Rusland en China als vetomachten in de Veiligheidsraad met eigen binnenlandse problemen gereserveerd tegenover deze ontwikkeling. Maar Darfur, met 300.000 burgerdoden en een dramatisch verstoord leven voor 2,5 miljoen mensen in dorpen, leidt tot fundamentele debatten in de VN. Probleem daarbij is dat de VN zelf niet over troepen beschikt, maar afhankelijk is van de toewijzing door lidstaten.

In 2000 wordt de sociaal economische ontwikkeling vormgegeven in de meetbare millenium doelen. Bijvoorbeeld halvering van het aantal mensen in 2015 die van minder dan 1 dollar per dag moeten leven en vermindering van de moedersterfte met drie kwart.

Er komt ook een global-pact met het bedrijfsleven om minimum normen te handhaven. De VN is goed in het stellen van normen, maar heeft weinig middelen om naleving af te dwingen. Veel landen weigeren de internationale afspraken om te zetten in nationale wetgeving. Misschien kan het lukken door overtuiging en partnerschap toch de sociale minimum normen te handhaven, ook in derde wereld landen. Deze opening naar bedrijven is één voorbeeld van het mede-onderhandelen door niet-statelijke partijen.

De diplomatieke onderhandelingen in het kader van de VN worden vanaf de jaren '90 steeds verder opengesteld voor Niet-Gouvernementele Organisaties. (NGO's). Vertegenwoordigers spreken op conferenties, en helpen mee bij de uitvoering. Op het gebied van de mensenrechten zijn het meestal NGO's als Amnesty International en Human Rights Watch, die schendingen in de openbaarheid brengen. Zij zorgen ervoor dat bepaalde zaken op de agenda komen; zonder hen zouden de staten er niet over spreken.

Ook de onderwereld van de non-statelijke actoren wordt belangrijker: internationaal terrorisme. Het systeem van collectieve veiligheid tussen en van staten geeft hierop niet echt een antwoord. Het goede antwoord moet nog gevonden worden.

Volgens de auteur zijn er drie ideaaltypische mogelijkheden om de Verenigde Naties te karakteriseren: als een embryonale wereldstaat, als

een neutraal multilateraal onderhandelings-systeem van soevereine staten dat regeringen helpt wereldproblemen effectief aan te pakken, of de wereldorganisatie is te zien als een instrument dat ingezet kan worden voor machtspolitiek, met als doel andere staten te beheersen.

In zijn afsluitende beschouwing over de toekomst en de hervorming van de VN concludeert Klaus Dieter Wolf dat de soevereine staat wel onder druk staat, maar dat de hervormingen geen stappen zijn op weg naar een wereldstaat. Ook het internationaal strafgerechtshof, voor berechting van oorlogsmisdadigers, is dat niet. Dit is bovendien opgericht buiten de VN om, omdat een verandering van het handvest via een artikel 108 procedure onhaalbaar zou zijn geweest. Door de toetreding van niet-staten tot de onderhandelingen in de voorheen exclusief door staten bevolkte VN diplomatie, is er wel een ruimere inbreng. In de binnenlandse praktijk van de democratie van vele landen, zeker de industrielanden, spelen al vele organisaties een actieve rol. Dit kan gezien worden als vermindering van de invloed van de staat, maar kan ook tot versterking van de VN leiden. De mogelijkheid is echter reëel dat belangrijke beslissing in de toekomst buiten de VN om genomen worden, bijvoorbeeld in de G8 of G20, zoals ook is gebeurd met de aanpak van de financiële crises.

'DIE UNO' door Klaus Dieter Wolf, uitgeverij C. H. Beck, 2e geactualiseerde druk, 2010.

Peter Davidse

Tekenen van de tijd.

Voor het antwoord op de vraag 'wat geloven vandaag de dag inhoudt', zullen wij ons oor niet te luisteren moeten leggen bij de kerk, de synagoge of de moskee, maar er oog voor moeten krijgen dat de tijd rijp is voor het verwerkelijken van de (wereld-)vrede, waar het in het geloof om draait. Met de dag wordt het namelijk duidelijker dat de maatschappelijke vertaling van de immer beoogde vrede neerkomt op de verwerkelijking van de alom onderschreven Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. Als blijk van het verstaan van de tekenen van de tijd, dient het spreken van gelovigen dan ook dáárop gericht te zijn. Dáárvóór zal wel eerst openlijk afstand genomen moeten worden van het dictatoriale gedachtegoed, wat ons doen en laten wereldwijd bepaalt. In het gangbare monetaire (wie betaalt bepaalt) en parlementaire (wie regeert dicteert) denken draait het immers om het recht van de

sterkste! De breed gedragen opvatting dat dit denken niet te doorbreken is, dus dat het daarvan afgeleide monetaire en parlementaire stelsel blijvend is en de verwerkelijking van het mensenrechten- of vredesideaal schone schijn, vormt in feite het antwoord op de vraag 'wat geloven vandaag de dag inhoudt'. Het handhaven van de status quo vaart wel bij deze geloofsopvatting, wat de hoop op een betere wereld met de dag meer doet vervliegen. De leegloop van kerken en politieke partijen is daarvan het logische gevolg. De treurnis daarover bij de gevestigde orde getuigt niet alleen van gebrek aan inzicht in de tekenen van de tijd, maar ook van gebrek aan acceptatie dat politieke partijen en kerken (gelijk synagogen en moskeeën) geen doel op zich zijn. Gebreken van hogerhand die de onzekerheid op straat met de dag doen toenemen, met alle negatief maatschappelijke consequenties van dien.

Wouter ter Heide.

Wij gedenken Jan Glissenaar

Afgelopen 8 Mei is Jan Glissenaar overleden. Jan was al heel lang lid van de Wereld Federalisten Beweging Nederland en sinds 2005, met de start van de werkgroep, een betrokken deelnemer van deze groep. Jan bezocht trouw de jaarlijkse ledenvergaderingen en als het laatste agendapunt, de rondvraag aan de beurt was dan vroeg Jan - wat gaat de wfbn het komende jaar concreet doen ; welke activiteiten staan op de agenda ten behoeve van een rechtvaardige samenleving ?

Jan heeft altijd gepleit voor een wederzijds contact en ontmoeting met de mensen in de landen die hij bezocht. Geen afhankelijkheid maar leren en delen met elkaar. Zo is de Vereniging "Wederzijds " opgericht en reisde hij met groepen geïnteresseerden naar de door hem ontdekte gebieden in de wereld, onder andere naar Brazilië, Indonesië, India. In eerdere tijden bezocht hij nog vele andere landen. Zeer interessant is het om zijn boeken, zijn reiservaringen te lezen.

"Als je bang bent, sterf je." Zoektocht naar veertig jaar ontwikkelingswerk – 1991, "Terug naar Java " In het spoor van politionele acties - 1992, "Brazilië onderweg " 1995, " Een takkenbos kan men niet breken " 2002 .Op de laatste bladzijde hiervan lees ik: "Maar bovenal is het een absolute noodzaak die mij drijft. De noodzaak om in rijke landen als het onze van onderaf een basis te leggen voor een echte samenwerking met de bewegingen van de armen in de zogenaamde ontwikkelingslanden. Zo lang ik kan wil ik me daarvoor inspannen." Dat heeft Jan gedaan. Want, ondanks dat zijn levenskrachten steeds minder werden bleef hij, ook nog op de fiets vanuit Montfoort, de werkgroep bezoeken.

Een bijzonder oprecht integer mens is van ons heengegaan, maar zal nooit uit het hart van diegenen die een bijzondere vriendschap met hem hadden. Ons medeleven voor dit afscheid gaan uit naar Jan zijn vrouw Maria, kinderen en klein-kinderen.

Johanna Steylen namens het WFBN bestuur.

Nieuwe Boeken

Eva Braun. Leven met Hitler. Op 17 jarige leeftijd in het najaar van 1929 wordt de naïeve, apolitieke jonge vrouw verliefd op de 40-jarige politicus. Het is een uitgebreide studie van de Duitse historica **Heike B. Görtemaker**. Voor de vertaling zorgde Olaf Brenninkmeijer. 415 blz. Cossee **ISBN 9789059363137**. € 26,90.

Het verhaal achter Amnesty International. 50 jaar strijd voor mensenrechten. **Bert Breij** en **Tom van Oosterhout** interviewden oprichter Peter Benenson, Jan Pronk en anderen. 240 blz. **ISBN 9789058315489**. MM Boeken, Amsterdam. € 24,95.

Kapitalisme zonder remmen. Opkomst en ondergang van het marktfundamentealisme. Pleidooi van **Maarten van Rossem** voor het West-Europese model. De ideeën van Ronald Reagan leidden via een wildwestkapitalisme immers tot de grote bankencrisis. **ISBN 9789046809440** Nieuw Amsterdam € 12,95.

Bemande essays. Bloemlezing uit het werk van journalist **H.J.A. Hofland**. 395 blz. **ISBN 9789023466376** De Bezige Bij € 16,50.

Weersta vanaf het begin maar slechts met het geesteswaard. Het verzetswerk van J.H. Scheps 1940-1945. Postuum door zijn neef **Niek Scheps** geschreven biografie van pacifist, die bekend was door illegale brochures in W.O.2. 377 blz. **ISBN 9789052603698** Aksant € 35,00.

Het Oude Egypte. Opkomst en ondergang van een beschaving. Rob Hartmans en Bep Fontijn vertaalden dit omvangrijke werk van de Britse egyptoloog **Toby Wilkinson**, die de gehele 5.000 jaar geschiedenis van de Egyptische samenleving in beeld bracht. **ISBN 9789026320736**. 700 blz. Ambo € 44,95.

Egypte: Habibies, helden en huichelaars. Het alledaagse leven in Egypte komt in dit boek van journalist **Alexander Weissink** aan de orde. Overall is de dictatuur voelbaar. Ondanks 'n constante geldstroom uit Amerika leeft veertig procent van de bevolking in armoede. De corruptie viert hoogtij. 334 blz. De Bezige Bij **ISBN 9789023466277** € 18,90

De weg uit het getto. Drie eeuwen emancipatie van de joden in Europa. Zelf nazaat van gevluchte Oost-Europese joden beschrijft de Amerikaanse journalist **Michael Goldfarb** filosofen als Baruch Spinoza, Mozes Mendelssohn en andere Joodse intellectuelen. Willem van Paassen vertaalde. 410 blz. **ISBN 9789029087483** Meulenhoff. € 29,95.

Generaal Spoor. Triomf en tragiek van een legercommandant. Biografie door **Jaap de Moor** van Simon Spoor, die de politionele acties in 1947 en 1948 in Indonesië leidde. 460 blz. Boom **ISBN 9789085067092** € 29,50.

Wilhelmina formeert. De kabinetscrisis van 1907-1908. Het kabinet Theodoor Herman de Meester valt over de begroting en maakt tot groot ongenoegen van de antirevolutionair Abraham Kuyper plaats voor partijgenoot Theodorus Heemskerk. De jonge koningin Wilhelmina gaat er niet bij vrijuit, constateert hoogleraar **Jan de Bruijn**, die historische bronnen onderzocht. 190 blz. **ISBN 9789461053008**. Boom.€ 18,50.

Jaren van misleiding. Nucleaire diplomatie in verraderlijke tijden. Nobelprijswinnaar **Mohamed Elbaradei** kijkt terug en pleit voor niet aflatende diplomatie. 60 blz. **ISBN 9789460033148** Balans € 24,95

Agenda van Bijeenkomsten WFBN:

Zaterdag 3 september 2011:

Dion van den Berg over het werk en de activiteiten van het **IKV / Pax Christi**.

Oktober 2011:

Themadag over het **Wereldburgerpaspoort**. Dag, tijdstip en plaats zullen zo spoedig mogelijk *per mail* bekend gemaakt worden door Luuk van Dinter.

Zaterdag 22 oktober:

Abraham de Kruiff over het thema **Ecocratie**.

Zaterdag 3 december:

Het thema is nog niet bekend, maar zullen zo spoedig mogelijk bekend gemaakt worden.

In augustus ontvangt U van Johanna Steylen een uitnodiging voor de bijeenkomsten van 3 september, 22 oktober en 3 december.

Deze bijeenkomsten worden gehouden in het gebouw van COS (Centrum voor OntwikkelingsSamenwerking) Tellingstraat 2 te Utrecht.

Welkom vanaf 13.00 uur, start programma om 13.45 uur.

Informatie : Johanna Steijlen e.mail : johannasteijlen@live.nl - tel. 0313-619600

COLOFON

Wereld Federalisten Beweging Nederland

Iedere aardbewoner heeft recht op welzijn en welvaart. De WFBN, in 1948 opgericht, streeft naar een duurzame en democratische wereldrechtsorde. Benadrukt door middel van het vragen van aandacht voor wereldwijde problemen de noodzaak tot internationale samenwerking en versterking van de Verenigde Naties op federale basis. De WFBN is het Nederlands centrum voor de inschrijving van wereldburgers.

De WFBN, als centrum voor inschrijving van wereldburgers, is verbonden met Citoyens de Monde en aangesloten bij de World Federalist Movement.

Raad van advies:

prof.mr.dr.s.J.Berkouwer, prof.dr.T.van Boven, dr. P.H.J.J. Terhal en drs. L. Wecke

Bestuur:

Postadres: Laan van Nieuw Oost-Indië 252. 2593 CD Den Haag, telefoon: 070-3478196

Voorzitter: Peter Davidse: 070-785 40 63
Vice-voorz.: Floris Methorst, 030-261 77 23

Secretaris en penningmeester: Luuk van Dinter , 0412-45 11 41,
Internationaal secr.: Ton Mácel, 070-358 54 81

Website: Leonard Kater: 030-281 74 81

e-mail: bestuur.wfbn@gmail.com

Redactie Nieuwsbrief Eén Wereld:

Luuk van Dinter (T: 0412-451 141),

Redactie adres: Cremerstraat 245, 3532 BJ Utrecht. Email: redactie.wfbn@gmail.com

Coördinator Jaarprogramma &

Werkgroep Wereldrechtsorde: Johanna Steijlen, 0313 – 61 96 00

Kamer van Koophandel Amsterdam:
V 530085 ISSN 1871-2754.

"Één Wereld" wordt gedrukt bij Drukkerij Modern te Bennekom.